

Onze Band

Juli\augustus 2021
65e jaargang, nr. 4

**VRIJZINNIGE GELOOFSGEMEENSCHAP
MIDDEN-DRENTHE**

Samenstelling bestuur

Voorzitter: Dhr. Wietze de Boer, Rijksweg 207, 9423 PE Hoogersmilde, tel. 0592-459822, email: de.bo20@hetnet.nl

Secretaris: Mevr. Berty Bruggink-Haaier, Kerklaan 38, 9422 ED Smilde, tel. 0592-414536, of 06-20431335, email: janbruggink@hetnet.nl

Penningmeester: Mevr. Reina Limburg-Schuring, Asserstraat 9, 9411 LH Beilen, tel.0593-523757, e-mail: grlimburg@gmail.com

Banknr. : NL34 RABO 0306 5001 40

2e penningmeester: Mevr. Gerda Wiggerink-Wolbers, Perkstraat 5, 9411 PK Beilen, tel. 0593-526889, of 06-13727849, email: gerda@wiggerink.nl

Overige adressen van onze afdeling

Voorganger: mevr. Helene Westerik-Lammers, Van Stolberglaan 49, 7681 GB Vroomshoop, tel. 0546-642540 of 06-43167139, email:

h.h.westerik@outlook.com

Beheerder Website en Facebook: dhr. Wim Boer, Volmachtenstraat 1, 9414 AL Hooghalen, 0593-592045, email: wimboer@trinedmail.nl

Internet: www.vrijzinnigen.nl \ midden-drenthe

Facebook: zoek op @VRIJZINNIGENBEILEN

Gebouw: Vrijzinnig Centrum "De Stroming", Weijerdstraat 9, 9411 PJ Beilen (geen postadres!)

Foto: Gerrit Staal

Bijeenkomsten

Zo.	04 juli	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers
Zo.	01 aug.	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers
Zo.	05 sept.	10.00 uur:	Mevr. Helene Westerik- Lammers

U kunt zich opgeven voor deze diensten bij Gerda Wiggerink

Agenda

Wo.	07 juli	19.30 uur:	Over verwondering gesproken
Wo.	14 juli	17.30 uur:	Samen eten
Di.	10 aug.		Uitje

Van 17 juli t/m 31 juli heeft Helene Westerik vakantie

Bekroond

Je bent bekroond! zo ontving ik afgelopen week een mail van Bol.com. Ik opende de mail en kreeg de mededeling dat ik een aantal 'awards' (onderscheidingen) had binnengesleept. Ik hoefde alleen maar naar beneden te 'scrollen'. Tjonge, tjonge! Wat een bericht – als je het al begrijpt met al die Engelse woorden. 'Loop maar naar de uitreiking' was het volgende bericht. Ik liep door de mail heen; aan de hand van een vrouwenfiguurtje (was ik een man, dan zou het vast een mannenfiguurtje zijn geweest.....). Langs de kant waren klappende handen en flitsende fotoestellen in beeld gebracht.

Aan het einde stonden er drie grote gouden bekertjes op mij te wachten.

De grootste beker was een Boekenwurm Award – omdat ik 84 boeken had gekocht. De wat kleinere beker was een Gouden Bol Award – omdat ik al 12 jaar klant ben. De derde, kleinste beker was een Gadgetfreak Award – omdat ik 7 keer iets in de categorie 'computers en elektronica' had gekocht.

Jij hebt ze verdiend! Zo luidde de boodschap, en speecheu hoefde ik niet, want Bol.com wilde mij in de schijnwerpers zetten.

Daarop volgde de vraag of ik meer 'feest in mijn inbox' zou willen; ik hoefde me dan alleen maar in te schrijven voor een speciale mail met allerlei acties en 'verrassende aanbevelingen op basis van wat je bekijkt en koopt. Zo loop je nooit iets mis!'

Boeiend – zoals er in zo'n mailtje op geen enkele manier verhuuld wordt hoe ons gedrag gevolgd wordt. Wel eerlijk. Maar ik vond het een vervelende mail, en dacht: laat ik mijn account bij Bol.com maar opzeggen. Zoveel koop ik er niet (meer); meestal tweedehands. Ik probeer zoveel mogelijk via de boekhandels te doen. Of via de website *Bazarow*, die ervoor zorgt dat schrijvers en vertalers meer verdienen aan hun eigen boek. Zij werken nu ook aan een systeem waarbij je kunt kiezen bij welke boekhandel je het boek wilt ophalen, waardoor zij ook een deel van de opbrengst ontvangen. Bazarow is de naam van de hoofdpersoon uit een boek van Ivan Toergenjev, die anders tegen dingen aan keek om de wereld wat beter te maken.

Anders kijken om de wereld wat beter te maken. Niet onze oren laten hangen naar gemak, om zo in de tentakels te belanden van internetgiganten als Bol.com en Booking.com (website voor vakantie-accommodatie).

Over vakantie gesproken: voor het 2^e jaar op rij gaan wij niet met vakantie. Absoluut geen ramp, hoor, maar ik miste wel het leuke contact met de hotels of verhuurders van huisjes. Per telefoon en mail. Leuk om in het Duits, Frans of Engels te communiceren, en soms zelfs in het Deens. Hoewel ik daar dan wel een woordenboek voor nodig heb. Dat nergens te koop is; alleen de mini-variant of zo'n hoe & wat boekje. Gelukkig is er nog een bibliotheek. Volgens dat aloude principe van samen delen. Dat bekroon ik!

Én alle mensen die bij Bol.com in een slopend werktempo al die spullen moeten opzoeken, inpakken en verzenden. Dát zijn de mensen die het verdienen om in schijnwerpers gezet te worden!

Mooie zomer en hartelijke groet,
Helene Westerik

Van de voorganger

In de afgelopen maand zijn we om de twee weken bij elkaar geweest. Dat kwam omdat Pinksteren er tussen zat. Heel erg fijn om jullie weer te ZIEN! Dat maakt toch echt een verschil, hè: elkaar in de ogen te kunnen kijken.

Op 6 juni konden we al weer (zachtjes) meezingen; wat was dat ook fijn. Zingen doet zoveel meer dan alleen maar de tekst lezen. Je eigen stem laten horen, en de stemmen om je heen te horen. Bevrijdend en verbindend. Ik zag een paar tranen, en ook voor Wim (Boer) was het een bijzonder moment. Omdat hij ons weer mocht begeleiden, zodat onze stemmen hem weer konden inspireren.

Op 4 juli gaan we zeker weer zingen! Met een thema waartoe iemand van jullie mij geïnspireerd heeft...Hopelijk zien we elkaar dan. Deze keer schrijf ik dat 'hopelijk' nog wat bewuster op dan anders. Want mijn vader is ernstig ziek. Hij heeft longkanker, met wat complicaties. Hoe en wat weten we nog niet precies. Maar we zijn erg bezorgd.

Er lopen nog onderzoeken en we hopen op spoedige duidelijkheid. De onzekerheid en het wachten vallen niet mee. Soms denk ik dat we hier al maanden mee bezig zijn, maar het zijn slechts enkele weken.

Zo kwetsbaar is een mens, is het leven. Het kan zó allemaal anders zijn. Met Nicoline had ik een aantal weken geleden wat dingen voorbereid; zo ook het thema van Vrijbrief 29: Kracht. Het samenstellen van de vrijbrief was voor mijzelf een goede bezigheid: het onder woorden brengen van mijn krachtbronnen. Juist als het moeilijk is, nu ik onzeker ben over wat er komen gaat, nu ik verdriet heb over de weg die mijn vader gaat en wellicht nog moet gaan. Verdriet over alles wat er over hem heen komt, de klap die ik zag en voelde toen ik naast hem zat bij de longarts.

En daarnaast natuurlijk mijn eigen verdriet over het aankomende missen, ook al hoop ik zó dat hij nog een tijdje bij ons is. Daar is een woord voor: 'voorrouw' of 'anticiperende rouw'. Vaak koppelen we rouw direct aan de dood, maar dat is veel te kort door de bocht. Er komt al een proces op gang als je een diagnose krijgt die de eindigheid inluidt. Of dat nu kanker, dementie of een andere ziekte is. We zeggen zo makkelijk dat het leven eindig is, maar als je een ernstige diagnose krijgt, komt dat woord in een ander perspectief te staan.

Samen 'voorrouwen' – dat lijkt het beste; de naasten met degene die ziek is. Daarvoor heb je veiligheid nodig, omdat het zo kwetsbaar is.

Maar ook realiteitszin, humor en tijd. Tijd die nodig is voor dat wat nu het belangrijkste is.

Voor de vrijbrief schreef ik een haiku over vergankelijkheid, de natuur en kracht:

*Vogelveer dwarrelt
op windvlagen veer ik op
de lucht schrijft veerkracht*

Vanaf 17 t/m 31 juli is mijn zomervakantie.

Als er iets is in die weken, graag contact opnemen met het bestuur.

Met een hartelijke groet,

Helene Westerik

Van de bestuurstafel

Nog steeds is Nederland in de ban van het corona-virus, maar nu het vaccineren zo snel gaat, komen er vanaf zaterdag 26 juni heel veel versoepelingen. Maar de anderhalve meter blijft van kracht en voorzichtigheid is nog steeds geboden. Wij zullen hopen dat de vele uitstapjes en vakanties naar diverse landen de besmettingen niet te hoog doen oplopen, ons zorgpersoneel is toe aan rust en stabiliteit.

Met Pinksteren waren wij met een volle kerk samen en de eerste zondag in juli was de kerk ook vol. Voor alle diensten vanaf nu geldt nog steeds opgeven bij Gerda Wiggerink.

Er is in deze periode niet zoveel gebeurd, maar wij hebben als geloofsgemeenschap een prachtig kleed gekregen van de Wilhelminakapel in Maarssen.

**Wilhelmina
Kapel**
plek voor religieuze bezinning

De Wilhelminakapel is verkocht, en het bestuur van Maarssen/Breukelen bood enkele dingen aan ter overname en wij mochten het kleed hebben. Er zal een mooie plaats voor gezocht worden en dan kunt u het kleed komen bewonderen.

Dinsdag 22 juni is er een bijeenkomst geweest in Beilen met 2 personen van het hoofdbestuur en 2 personen uit het Westerkwartier. Het is goed om elkaar af en toe te spreken, en te horen wat er elders leeft.

Vanaf juni hebben wij het kerkgebouw verhuurd aan het Beiler Harmonie Orkest om bij ons te repeteren en hun instrumenten op te slaan.

Het orkest is inmiddels 4 keer geweest en het verloopt in goede harmonie.

Hartelijke groet, Reina Limburg

Van de penningmeester

Met Pinksteren heeft de collecte € 120,90 opgebracht en op 6 juni mochten wij € 97,50 in ontvangst nemen.

Verder kwamen er nog een giften binnen voor de Paascollecte en een Pinkstergift. Aan alle gulle gevers onze hartelijke dank.

Reina Limburg, penningmeester

Eenzaam - Een en samen

Dit was het thema van de dienst op zondag 6 juni van Helene Westerik. Helene behandelde in de uitleg verschillende manieren van eenzaamheid.

- Ze stelde ook de vraag wie voelt zich wel eens eenzaam.

Confronterend want wie wil / durft zijn hand op te steken, want je wilt toch veel liever populair dan eenzaam te zijn.

Maar je mag je echter wel eenzaam voelen, dat is iedereen wel eens meer of minder. Je kunt je ook tussen de mensen eenzaam voelen .

Zo zijn er verschillende vormen van eenzaamheid genoemd en manieren om er mee om te gaan - .

Tijdens de uitleg voelde ik een behoefte om te reageren, maar dat is eigenlijk ook niet de bedoeling want dan krijg je misschien ook een chaotische dienst. Daarom ben ik blij dat ik door dit stukje mijn bijdrage aan het thema Eenzaam kan leveren.

Mijn oprechte overtuiging is dat je niet moet proberen de eenzaamheid op te lossen, maar dat je moet accepteren dat de basis is dat iedereen in zijn diepste binnenste eenzaam is.

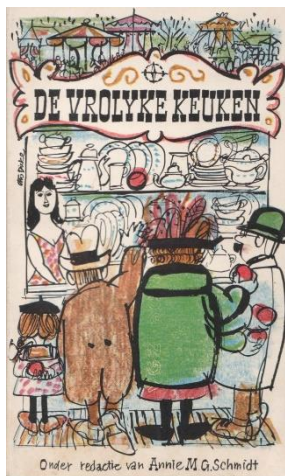
Het bewust zijn van je absolute eenzaamheid maakt je minder kwetsbaar en kan je daardoor veel kracht inzicht en rust geven. Je weet dat je uiteindelijk op je zelf bent aangewezen. Zo kun je je veel vrijer voelen tegenover andere mensen en dingen die op je pad komen en kun je de teleurstellingen in anderen beter accepteren .

Het is natuurlijk belangrijk en geeft een rijk gevoel familie, vrienden, buren, kennissen, collega's te hebben en die kunnen je leven een stuk aangenamer maken.

Maar het is goed dat je altijd terug kunt vallen op je eigen basis

En een troostrijke gedachte is als je helemaal alleen bent heb je altijd jezelf nog !

Wietze de Boer

Samen Eten

We gaan weer samen eten – op 14 juli. Om 17.30 uur. Inloop vanaf 17.15 uur. Geef je op bij Gerda Wiggerink. Dan gaan we kijken hoe we het gaan uitvoeren. Let op: het is voortaan op een WOENSDAG.

Een vrolijke keukengroet van Aly, Gerda en Helene

Over verwondering gesproken.....

Over verwondering gesproken doen we weer 'fysiek'.

De volgende keer is op 7 juli om 19.30 uur.

Let op: het is voortaan op een WOENSDAG.

Wel graag opgeven bij Helene Westerik.

Ons Uitje

Ons uitje op 10 augustus (zie de vorige Onze Band) gaat vast door! We bezoeken een bijzondere (kunst) tuin met een mooi verhaal en we gaan heerlijk lunchen. Geef je op bij Lammy Tillema. Wat zal het fijn zijn om ook op deze manier weer met elkaar te kunnen zijn.

Tel. 0593-522501 of e-mail lammie.tillema@kpnplanet.nl

De Jaco, Lammy Tillema, Grietje Steenbergen en Helene Westerik

Zij die hun verjaardag hopen te vieren (vanaf 75 jaar)

Mevr. T. Hulzebosch-Martens	Beilen	07-07-1937
Mevr. J. Smit-Boer	Beilen	25-07-1940
Dhr. J. Oostingh	Beilen	26-07-1936
Mevr. G. Westerhof-Warringa	Beilen	04-08-1938
Dhr. J. Wiggerink	Beilen	04-08-1937
Mevr. W. Fransen	Beilen	06-08-1942
Dhr. B. Westerik	Vroomshoop	27-08-1939

Bloemengroet

Op zondag 9 juni waren de bloemen voor Paula Smit.

Bedankt!!

“Wat een kleurrijke verrassing na mijn korte verblijf in het ziekenhuis; Henk en Harriët brachten mij een prachtig zomers boeket namens jullie allen.

Hiervoor hartelijk dank, heel bemoedigend! Ook dank voor de lieve kaartjes, telefoontjes en app'jes; hélp! Het herstel verloopt goed.

Hartelijke groet, Paula Smit

Inleveren kopij

Voor het volgende nummer kunt u de kopij inleveren bij Gerda Wiggerink tot uiterlijk maandag 16 augustus 2021.

Aan zee

Veel mensen hebben iets met de zee.
Toon Hermans maakte daar een mooi gedicht
over, dat ook op muziek is gezet. Prachtig om
stilletjes naar te luisteren.

Ik wil alleen zijn met de zee,
ik wil alleen zijn met het strand,
ik wil mijn ziel wat laten varen,
niet mijn lijf en mijn verstand.
Ik wil gewoon een beetje dromen
rond de dingen die ik voel
en de zee, ik weet het zeker,
dat ze weet wat ik bedoel.

Ik wil alleen zijn met de golven,
Ik wil alleen zijn met de lucht,
ik wil luisteren naar mijn adem,
ik wil luisteren naar mijn zucht.
Ik wil luisteren naar mijn zwijgen,
daarna zal ik verder gaan
en de zee, ik weet het zeker,
zal mijn zwijgen wel verstaan.

Maar dit is ook prachtig: van Ariena Ruwaard

Ik kan
oeverloos
luisteren
naar de zee
hoe zij
bij hoog
en laag
beweert
dat het tij keert
de kust
veilig is

Wat te doen?

Soms is het moeilijk om te bepalen wat je wilt of moet doen, te midden van meningen en allerlei adviezen. Wat is jouw eigen weg – wat zegt jouw denken vanuit het hart? Is meebewegen altijd meegaan met de massa? Of is er soms een andere weg nodig?

Er is een gedicht van Bertus Aafjes dat dat mooi verwoordt, die tegenweg:

*Er zijn vele wegen, maar de juiste weg, is de weg ertegen;
niet de weg er onder, dat is onderkruiperij;
niet de weg erover, dat is pluimstrijkerij,
maar de weg ertegen, tegen alle wegen in
en dat is van de wijsheid, nog maar het begin.*

**ALLE WEGEN
LEIDEN NAAR ROME**
Probleem 155 687 04 Aafjes www.konink.nl
**MAAR DE MOOISTE
LOOPT DOOR 'T PARK**

Loesje

Verhaaltje, zoals dat achterop het bedankkaartje voor het medeleven bij het overlijden van Frans Brinkman stond*

De wereldverbeteraar was moe en de wereld nog niet erg verbeterd. Hij besloot naar zijn leermeester te gaan die in een huisje aan de oever van een groot meer woonde. Op deze rustige plaats hoopte hij nieuwe energie en ideeën op te doen. De meester ontving hem op de veranda, bood hem een stoel aan en zette thee op. Na de klacht van zijn leerling te hebben aangehoord zat hij een tijdje na te denken.

Toen stond hij op, nam een schepje theeblaadjes, liep naar de rand van het meer en gooide de theeblaadjes erin. Even kleurde een deel van het water maar de kleurstof loste al spoedig op in de grote watermassa.

Daarna schepte de meester een lepel theeblaadjes in een kopje en schonk er water op. Het water kleurde roodbruin en geurde kruidig. De meester nam een slokje van de thee en zei: "een groot meer kan door één lepel niet veranderd worden. Een kopje thee wel". Hij keek de leerling aan en sprak: "Streef het mogelijke na, jaag het onmogelijke niet na en leer het onderscheid tussen beide goed kennen."

*geplaatst met toestemming van Florien van Heest

Oproep Tentdienst

Op 15 augustus is de jaarlijkse Tentdienst. Ook dit jaar zal die nog niet fysiek plaatsvinden. De voorgangers van de vijf geloofsgemeenschappen hebben iets anders bedacht: een samenzijn in de Pauluskerk rondom het thema 'Pelgrimeren'.

Dit naar aanleiding van het thema van Bourgondisch Beilen: Spanje.

Wij koppelden daar *Santiago de Compostella* aan.

In de dienst zal gewerkt worden met foto's van mensen uit onze geloofsgemeenschappen. Daarnaast zal er een wandelroute komen in Beilen langs de kerken en andere bijzondere plekken.

Aan jullie een paar vragen:

- **Wie wil er bij zijn op 15 augustus, om 10.00 uur?** Het maximale aantal mensen dat dan in de Pauluskerk aanwezig mag zijn, wordt verdeeld onder de vijf geloofsgemeenschappen. Graag opgeven bij Helene Westerik. Vóór 8 juli.
- **Lever bij Helene een foto in** die voor jou past bij '*op weg gaan*'; je spullen pakken; je voorbereiden; alle gedachten die daarbij bij horen: hoe zal het zijn? lang, zwaar, licht of vrolijk? Wat heb je echt nodig, wat zit alleen maar in de weg? Graag een foto die je zelf hebt gemaakt; niet iets wat je op internet hebt gevonden.
- De foto ook graag inleveren bij of mailen naar Helene. Vóór 8 juli.

In memoriam Anne van der Meiden

Wat zouden ik veel woorden kunnen weiden aan Anne van der Meiden; aan zijn betekenis voor de vrijzinnigheid; aan zijn betekenis voor het communiceren over het leven en de zaken van het hart. Nuchter, warm en vol humor.

Vele mensen heeft hij daarmee bereikt en geraakt.

Een 'prachtkerel', op z'n Twents! Zó echt. In welke kerk hij ook kwam: 'ze hingen er met de benen uit'! Ik heb het geluk gehad dat ik hem persoonlijk kende. Dat hij mij in het begin van mijn voorgangerschap wijze lessen meegaf. Een paar jaar geleden namen we in de Bleekkerk in Almelo (waar ik toen werkte) afscheid van hem. Dat deden we rondom de Bijbeltekst die zijn leidraad was; in combinatie met muziek van het Russisch Vocaal Ensemble, die zijn hart raakte. En die Bijbeltekst? Dat was: geloof, hoop en liefde, maar de grootste daarvan is de liefde. Natuurlijk in het Twents: **DE LEEFDE GEET D'R MET STRIEK'N**. Laten wij vooral dat verder dragen; in onze eigen taal. Want daar gaat het om!

Helene Westerik

Geraakt door de mens in een complex vraagstuk (Deel 2)

Alke Liebich werkte drie maanden met vluchtelingen in een kamp bij Thessaloniki. Dat gaf haar veel stof tot nadenken. 'Ik heb mij laten raken door de werkelijkheid van vluchtelingen. Mensen uit diverse landen heb ik daar ontmoet. Sommigen van hen zijn al lange tijd op de vlucht, de meesten zijn al enkele jaren in Griekenland en nog steeds kunnen ze niet verder. Creativiteit, veerkracht, potentie – gesmoord in stof en modder. Waar is de Europese beschaving?'

Alke Liebich is predikant van de Johanneskerk in Amersfoort en voorzitter van de landelijke Vereniging van Vrijzinnige Protestanten.

Vervolg op het eerste deel:

Maar dit neemt mijn ongemak dus niet weg. Het hoofdstuk begint bij ónze ambivalentie hier, maar ik was nu dáár en ik zag mensen met hún problemen. Ik was met hen op ooghoogte. Zou ik onze gedachten over gastvrijheid met hen willen delen? Ik ben in gedachten weer daar, en Amira zit tegenover mij. Aarzelend begin ik bij onze moeite om gastvrij te zijn en ruimte te maken. Ik moet toegeven dat we bang zijn.

“Bang voor jou, Amira.” Ik kijk haar aan en lees: “Maar wat kan er nou bedreigend aan mij zijn?”

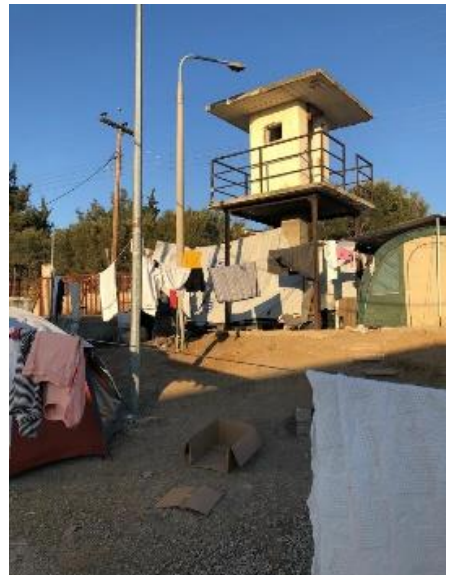
Ik weet wat angst is, meer dan me lief is: ik heb zeeën, bossen, kerels, politieknuppels weerstaan.” Of Amira straatarm is of iets te besteden heeft, weet ik niet, en het interesseert me ook niet.

Vluchtenden zijn met hun vege lijf op de vlucht, en afhankelijk van warmhartige mensen en rechtvaardige autoriteiten. Natuurlijk zijn er armen (die te voet komen) en een beetje rijken (die per vliegtuig komen).

Zij zijn even afhankelijk.

De allerrijksten, die gewoon een paspoort kopen, zijn niet in de kampen te vinden. Het hoofdstuk over gastvrijheid begint bij het ongemak van de ontvangende samenleving.

Maar daar zag ik vooral hoe bedreigd – en hoe weinig bedreigend – een vluchteling is. Eerder een beschermeling: *refugee* op zoek naar een *refugee*, een veilige plek.

Wachtoren bij kamp

Het woord *vluchteling* bepaalt iemand bij wat zij doet, namelijk vluchten. Maar een vluchteling heeft volgens internationale afspraken recht op bescherming. Om deze menselijke maat is het te doen in het vluchtelingenrecht.

Beschermelingen zijn een verwachtingsvol gezicht, een appel, een opdracht. Hoe klinkt onze bezorgdheid als we *vluchteling* zouden vervangen door *beschermeling*?

Uiteraard is het goed wanneer de ontvangende samenleving vragen rond gastvrijheid en veiligheid onderzoekt, maar Amira kan niet langer wachten. Voordat wij er uit zijn, is zij namelijk drie maal uitgehuwelijkt en heeft jarenlang amper een school van binnen gezien. Eerlijk is eerlijk, niet iedereen is een Amira. In de kampen zijn naast bedreigde vrouwen (en mannen) uiteraard ook militair getrainde, getraumatiseerde en bedreigende mannen (en vrouwen). Getraumatiseerde mensen in een uitzichtloze situatie zullen zich na verloop van tijd steeds onberekenbaarder gaan gedragen en een veiligheidsrisico worden. Des te urgenter is het probleem, voor ieders veiligheid. Deze situatie duurt dus voort, met alle risico's van dien.

Zoveel over gastvrijheid en veiligheid. Met de halve wereld op een paar vierkante kilometer ontstaat vanzelf een globaler perspectief.

Hier volstaat een korte schets. In onze wereld zijn landsgrenzen minder belangrijk geworden, getuige de veelvuldige goederen, geld- en toeristenstromen. Feitelijk doen die grenzen er niet toe voor wie geld heeft, de reiziger die iets te besteden heeft is overal welkom.

Wat echter niet zo eenvoudig alle grenzen oversteekt, is veiligheid en welvaart.

De jaarlijkse *Global Peace Index* windt daar geen doekjes om:

Europe remains the most peaceful region in the world, ... The region is home to 13 of the 20 most peaceful countries, ...

Afghanistan is the least peaceful country in the world for the second year in a row, followed by Syria, Iraq, South Sudan and Yemen. ... The Middle East and North Africa (MENA) region remained the world's least peaceful region. It is home to four of the ten least peaceful countries in the world,....

tussen containers leren voor school

Zolang dit zo is, zullen de Westerse inspanningen om bewegingen van mensen op zoek naar veiligheid in te dammen structureel niet veel uithalen. Welke rol heeft Europa als meest veilige regio dan te spelen? In plaats van tegen de komst van vluchtenden te strijden, zou Europa als sterk continent zijn verantwoordelijkheid voor mensen op zoek naar veiligheid moeten nemen. Bedreigen vluchtenden onze welvaart?

Zeker, de opvang van vluchtenden kost veel geld. Maar de huidige situatie van grensbewaking en opvang in kampen is evenmin goedkoop. Het is maar net, welke rekensom je maakt. Bovendien is welvaart geen koek die, eenmaal gebakken, voor ieder een afgemeten stuk beschikbaar heeft. Nieuwkomers kunnen Europa ook vooruit helpen – en dan liefst niet alleen als goedkope arbeidskrachten in de glastuinbouw.

Belangrijker dan de vraag wat opvang de samenleving mag kosten is de vraag in wat voor samenleving we willen leven.

Ik ga weer terug naar de mensen, de gezichten en de verhalen, en beseft dat de *Global Peace Index* het over hen heeft. Bijvoorbeeld over Amal, 13 jaar oud en uit Afghanistan. Ze droomt ervan ooit terug te gaan naar (een veilig) Afghanistan. Dat is pas een droom – en in de nabije toekomst vrij onrealistisch. Maar wat zou het ideaal zijn als mensen zoals zij, opgeleid

en al, weer terug kunnen gaan naar een land in opbouw. Ik hoor ook de verscheurdheid van Amal; ze raakt me, en ik zal haar droom niet ontmoedigen. Zij is slachtoffer van Europese besluiteloosheid, maar vooral van het geweld in haar land van herkomst. Ik moet me dus vooral boos maken over moord en onderdrukking elders.

De situatie in onveilige landen is complex, soms hopeloos en zeker verlamdend. Hierin blijven steken levert echter niks op, behalve de uitvlucht om niets te doen.

Maar we moeten wel handelen, en we doen het aldoor.

winter in het kamp

Wordt vervolgd!

IE MAGGEN HIER ALTIED HENKOMMEN

Ie maggen hier altied henkommen
Okal ben 'k der niet
Ie weten waor de sleutel is
En waor de koffie stiet
Ie hebben joen eigen kamertie
't Bère stiet al klaor
Kroep hier mar fijn eben weg
as 't weer te gek wordt daor
Ie weten hoe de kachel wärkt
en gao mar fijn in bad
De wien lig in de kelder
Kiek mar, pak mar wat
Laot mar weten da'j der benn
Dan ben 'k ok zo in huus
Steek mar vast wat keersen an
Vuul joe mar thuus
Soms dan zit 't joe niet met
Daor kun jij niks an doen
Soms löp 't joe derover
Da'j niet weten wat a'j moeten
Laot alles dan mar vallen
En vertrek zunder geluud
Kom hier dan mar hen
Dan be'j der mooi eben tussenuut
Blief gewoon zolange as 't moet
Zolange as 't kan
Doe mar mooi wa'j wullen
Gao ik ok mien eigen gang
En a'j weer weggaon is 't ok goed
A'k 't mar eben weet
Ach dat weet jij ook wel ja
Alles is okay

Daniel Lohues

Een voettocht van Schoonebeek naar het mirakel van Weiteveen en de Antoniuskerk bij Zwartemeer.

Pelgrimeren in het Drentse veen

Ga

Ga tot de einden tot het uiterste, daar zal liefde zijn Ga!

afstand nemen van het alledaagse leven, maar ook van vertrouwde gemakken en gemakjes. Een beetje afzien dus – en dat helemaal vrijwillig. Al begrijpt hij het zelf niet, de pelgrim voelt gewoon dat dit zijn of haar weg is.

Maar het is in Nederland niet zo eenvoudig om je aan alledaags comfort te onttrekken. Wij hebben wel mensgemaakte, maar geen natuurlijke woestenijen. Elke vierkante kilometer is getemd door de mens, met het oog op nut, gemak of troost. Als je al iets denkt te hebben gevonden buiten de geijkte kaders, dan is de weg ernaartoe goed bestraat. En voor de voetreiziger zijn er overal voorzieningen om hem of haar van dienst te zijn – een picknickbank is wel het minste. Bovendien, voor de echte pelgrims onder ons: onze nuchtere volkscultuur biedt weinig ruimte voor plaatsen die verwijzen naar spirituele voorvallen. Of zit het toch anders?

GOEDE WERKEN

Aan de noordoostelijke rand van het land, ver van steden en snelwegen, liggen grote veengebieden. Meestal afgegraven, maar toen Nederland ophield met turf stoken bleef er in Drenthe nog een flinke lap veen over. Buitenstaanders leken daar niets te zoeken te hebben, en er heerste

moede. Veel van de toenmalige bewoners waren er blijven hangen na het stilleggen van de afgravingen of hiernaartoe getrokken omdat er elders geen plaats voor hen was. Juist hier, in Weiteveen, waren Franciscanessen actief voor de bewoners, onder de bezielde leiding van de plaatselijke pastoor Veltman. De nonnen zijn verdwenen, maar de goede werken worden nog steeds verricht in het kloostergebouw, nu Stichting Veltman, waar als vanouds verslaafden en psychiatrische patiënten worden opgevangen.

EEN MIRAKEL

Wie zal het verbazen dat juist hier een mirakel plaatsgreep: een tabernakel, gestolen uit de kapel van het klooster, werd een week later teruggevonden, verstopt onder graszoden. Het is er nog, in de kapel op de katholieke begraafplaats – al is die kapel geen bedevaartsoord in strikte zin geworden.

Je wandelt ernaartoe vanaf het dorp Schoonebeek, langs een vriendelijk kronkelweggetje met boerderijtjes en boomgaarden. Een zijpad in – en dan eindigt de lieflijkheid, worden de paden nat en de schoenen vies. De tocht voert over lange paden door een verlaten gebied, onder andere langs een oude turfstrooiselfabriek. Voorbij Weiteveen zetten we de tocht

UIT 'GETIJDEN', HERMAN VERBEEK, DABAR-LUYTEN, 1996.

voort langs de Duitse grens door een landschap dat we, ook dat nog, een schuldige landschap kunnen noemen: hier waren in de nazitijd aan de Duitse kant werkkampen ingericht voor Russische krijgsgevangenen. Eindeloze heidevelden met enkel berkjes aan de horizon – de associatie met desolate Russische steppen ligt voor de hand.

MISSEN IN DE AFZONDERING

Einddoel is de eenzame Antoniuskerk bij Zwartemeer; het rode dak is al van ver te zien. De kerk is gebouwd als parochiekerk voor een nieuw te bouwen dorp dat bij nader inzien toch maar een eind verderop werd gesticht. Hoe ver kun je in de marge raken? Maar nog steeds worden hier in de afzondering missen opgevoerd volgens de oude Latijnse liturgie. En de pelgrim kan in deze spirituele omgeving op verhaal komen, voordat hij de terugreis naar het dagelijkse leven maakt. ■

Alexander Artz schreef verschillende boekjes met wandelingen door Nederland.

EEN BESCHRIJVING VAN DEZE WANDELING EN EEN ROUTEKAART IS TE DOWNLOADEN VAN DE WEBSITE VAN OPEN DEUR, WWW.OPEN-DEUR.NL

Herberts
ERKLUSTER

SEYDELL

Verf • Glas • Behang

Kruisstraat 13 - 15, 9411 PD Beilen

Telefoon (0593) 54 17 47 • Fax (0593) 54 16 51

Juwelier
Leyendijk

Brinkstraat 7 – Beilen – tel. (0593) 52 26 29

A A N D A C H T V O O R D E T A I L

- LICHT- EN KRACHTINSTALLATIES
- BEVEILIGINGSINSTALLATIES
- 24-UURS SERVICEDIENST

- AUDIO - VIDEO
- HUISHOUDELIJKE APPARATUUR
- TELECOM

SNIJDER
ELEKTROTECHNIEK

De Paltz 5 - 9411 PM BEILEN
Telefoon (0593) 52 25 58
Fax (0593) 52 31 87

LID VAN
UNETO-VNI

EP: Electronic Part-

Specialist in gazonmaaiers

Bekende merken, o.a. HONDA, LAWN-BOY, BRILL, enz.

De Vries mechanisatie B.V.

Lieving 45 – Beilen

WESTERHOF
OPTIEK

Optometristen
VERBODEN TOEGANG

Met het oog op advies en service!

Brinkstraat 11 • tel. (0593) 52 28 21 • Beilen
Maandag gesloten

Bloemsterkunst

Janny, Manny en Rieks

voor al uw bloemwerken

tel. 52 21 45